

Ἡ Εὐβοία ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν τῶν βοσκῶν τῆς, τοῦθ' ὅπερ δὲν κολακεύει πολὺ τοὺς κατοικοῦς τῆς. Καὶ ἦτο πάντοτε ἀτυχῆς εἰς τὰ ὀνόματά τῆς· ἄλλοτε ἐκαλεῖτο Ἀ-ορία.

Ἡ ἀκτὴ τῆς πᾶσα εἶνε καταπράσινος, οὐδὲ σπιθαμὴν γῆς βλέπει τις ἄνευ φυτείας. Ἄλλοῦ κατορθοῦν καὶ οἱ βράχοι νὰ καλλιεργῶνται καὶ ἡμεῖς κατορθόνομεν ν' ἀποβραχόνωμεν καὶ τὴν εὐφροωτέραν γῆν.

Ἡ Αἰδηψὸς εἶνε γραφικωτάτη θέσις, ἀλλ' ἤδη διαμονὴ δι' ἄλογα.

Ἄντι οἰκῶν σταύλους, οὔτε τροφῶν εὐρίσκεται χόρτα καὶ ἐπὶ τέλους αἰ-δηψῶ.

Ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀναβλύζει ἀχνίζον τὸ ὕδωρ καὶ οἱ βράχοι, ἀφ' ὧν χύνεται εἰς τὴν θάλασσαν φαίνονται ὡς τὰ λευκὰ ἐκεῖνα μαστιχέρια, τὰ ὅποια ἀφανίζουσι τῆς τσέπαις τῶν παιδιῶν. Τί θησαυροὶ μένουσι νεκροὶ ἐνεκα τῶν ἀθησαυρίστων κεφαλῶν μας!

Ἐνταῦθα ἐπιβιβάζεται μία μελαγχροινή. Ὁ ὀρίζων τῆς συντροφιάς μας κατασκότεινος ἀπὸ κάτι φοβερὰ σύγνεφα—ἓνα εἰρηνοδικὴν, οὐ ἢ παρουσία καταδικάζει εἰς ἐρημίαν, ἓνα Ἀλεξανδρινόν, τύπον ἡλιθίου καὶ ἓνα δικηγόρον φαγᾶν—διαφωτίζεται ἀπὸ τοὺς ὑγροὺς καὶ λάμποντας ὡς ἑληαῖς Ἀμφίσσης ὀφθαλμοὺς τῆς. Καὶ νομίζεις, ὅτι χύνουσι τόσον φῶς διὰ νὰ σὲ γελάσουν καὶ σοὺ πάρουσι τὴν ψυχὴν εἰς τὴν κόλασιν τοῦ ἔρωτος, κ. Μολοσσέ. Ἄ, κυρία μελαγχροινή, ἐννοῶ διατί ζωγραφίζουσι μελαγχροινούς τοὺς δαίμονας!

9 μ. μ.

Διακρίνεται ὁ κόκκινος φανὸς τοῦ λιμένος Βόλου. Πλησιάζομεν. Ὁ λιμὴν εἶνε σκοτεινός.

11 μ. μ.

Πρῶται μου ἐντυπώσεις: Ὀλίγον καλύτερίμι, στρατιὰ κωνόπων, τέως σταῦλος ὡς κοιτῶν, βρογχαλητὸ ἐν τῷ γείτονι κοιτόνι ποῦ ταράζεται ὅλο τὸ οἶονε! Ξενοδοχεῖον, ἀϋπνία καὶ πότε νὰ φύγω!

Μάριος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΣΥΡῶ

Χθὲς τὸ ῥωσικὸν πάλιν μᾶς ἐκουβάλησε τοὺς τελευταίους 800 ὑπηκόους τοῦ Ἀραβῆ, τοὺς ὁποίους δὲν ἐπρόφρασε, μ' ὄλην τὴν ἀγαθὴν του διαθέσιν, νὰ περιποιηθῆ ἀποχρῶντως.

Μὲ τούτους ἐτελείωσεν ἡ Ἐξοδος πλέον. Πλὴν μετ' αὐτὴν ἔπονται αἱ δέκα πληγαὶ τοῦ Ἀραμπῆ, ὡς προηγήθησαν τοῦ Φαραῶ.

Ἰδίως ἡ πληγὴ καθ' ἣν ὁ Ἄγγελος ὁ ἐξολοθρευτὴς με ῥομφαίαν εἰς τὴν μίαν καὶ δᾶδα εἰς τὴν ἑτέραν, θύει καὶ ἀπολύει.

Ἡ ἀφήγησις τοῦ βομβαρδισμοῦ εἶναι καταπληκτικὴ.

Εἶδον τὸ σχεδιάγραμμα τῆς μάχης.

Ἐκεῖνο τὸ Condor εἶναι σωστὸς διάβολος. Πανταχοῦ παρῶν.

Φαντάσου ὅτι, ὡς διηγοῦνται, αὐτὸ κατέστρεψε τὰ 11 1]2 φρούρια καὶ ὁ Ἀκαμπτος τὸ ἄλλο ἡμισυ.

Ἐνα τόσο δὲ βαποράκι.

Καὶ τὸ νόστιμον ὅτι ὅλα τὰ φρούρια αὐτὸ ἐσκόπευον. Ἄλλ' ἢ εἶχε ἐπάνω του τὸ Τίμιον ἔθλον, ἢ ἦτο ἀλειμμένο με λάδι καὶ ξεγλυστρουσε, ἢ αἱ γομώσεις τῶν Ἀραβῶν ἦσαν ἄσφαιροι. Τίποτε δὲν ἔπαθε.

Ἐπαθεν ὅμως ἡ Πηγελόπη, ἣτις ἐγλύτωσεν ἀπὸ τῶσους μνηστῆρας, διὰ νὰ τῆς κάμη δύο τρύπας ὁ Ἀραβῆς.

τοῦ καὶ ἡ χωροφυλακὴ διετέλει ὑπὲρ τῆς βασιλείας.

Ὁ Ὄθων μετὰ τῆς βασιλείσσης πεισθέντες εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν εὐνοϊκῶς δῆθεν πρὸς αὐτοὺς διακειμένων πολιτικῶν ἀπῆλθον τῆς πρωτεύουσας πρὸς περιοδεῖαν τοῦ κράτους.

Τὴν προτεραιαν ἐσπέραν τῆς Ὀκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως οἱ ἀντάμνηδες τοῦ Ψυριοῦ καὶ τῆς Πλάκας ἀδελφοποιοῦντο.

— Ρε βλάμη, πῶς τᾶμαθες τοῦ λόγου σου, λὲς νὰ μᾶς θελήσουν αὐτοὶ οἱ τρανοί;

— Μὰ νὰ σοῦ πῶ, αὐτοὶ δὲν ἔχουν πίστι ἀπάνω τους.

— Θαρρῶ, πῶς ὅλο τὸ ταβатури εἶνε γιὰ νὰ ρίξουν τὸ Ὑπουργεῖο, γιὰ νᾶρθουν μερικοὶ μερικοὶ ἀπὸ δαῦτους στὸ γκουβέρνο καὶ κἀνοὺν τὰ δικά τους. Ἡ ἐρημαῖς ἢ δραχμαῖς, βλέπεις εἶναι γλυκειαῖς.

— Καὶ τὰ παράσημα καὶ τὰ γαλονάκια δὲν σοῦ πᾶν παρακάτω.

Ἄλλοι δὲ ποῦ ἔκαμαν, ὅτι τὰ εἰξευραν ὅλα ἀπὸ τὰ μεγάλα τζάκια, ἐψιθύριζον.

— Τὸ κούνημα εἶνε καλὰ μαγειρεμένο. Τῶμαθα ἐγὼ ἀπὸ κεῖ ποῦ ξέρετε.

— Ἀρχίζω νὰ τὸ πιστεύω κ' ἐγώ. Ἐκείνη ἡ Σκύλα τῆς Ἀγγλίας ποῦ ἔφρασε τὴ προφῆς στὸν Πειραιᾶ δὲν μοῦ μυρίζει καλὰ χαμπέρια.

— Ἐκανες τὸ κολαῖ ἀπὸ τίποτα κουμπούρια; Ξέρεις ἐκείνη ἡ χωροφυλακὴ θὰ βαρέσῃ στὰ γερά.

— Ἐχει νὰ πέσῃ βεμούλα σὲ καμπόσα σκλόνια, ποῦ θὰ πάῃ ἀντάρρα.

— Ἐγὼ, νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, παιδιὰ, εὐχαριστοῦμαι νὰ ἔκανα τὴ μπάζα μου καὶ μὲ μονάχα τὴ κάσα τοῦ Βούρου. Τί νὰ τὰ κἀνῃ κἀνεὶς τὰ πολλὰ, μπᾶς καὶ θὰ τὸν θάψουν μ' αὐτὰ;

— Καὶ θαρρεῖς τάχα πῶς δὲν θὰ δουλέψῃ λεπίδι, σὲ κάτι ποῦ ξέρεις σὺ κ' ἐγώ. Πρέπει νὰ ξεκληρισθοῦν μερικοὶ γιὰ νὰ πάῃ τὸ ἔθνος τὰ μπρός. Τί νὰ τὸ κἀνῃς τὸ δενδροῦ ὅταν τὸ κλαδεύῃς καὶ αὐτουνοῦ τοῦ εἶνε βλαμμένη ἡ ρίζα; Κάψτο σύρριζα νὰ γλυτώνῃς καὶ ἀπὸ τὰ βᾶσανα.

— Γι' ὅλα αὐτὰ θὰ σκεφθοῦμε.

— Ἐγὼ ἀδέρφια, σᾶς ἐξομολογοῦμαι τὴν ἀδυναμία μου, στὸ πρῶτο μπᾶμ, θὰ βρεθῶ καὶ μέσα στὸ σπῆτι τῆς Φανιῶς μου. Αἶ, θὰ τῆς πῶ:

Παῦσε τὰ πεισματικὰ

Κι' ἄρχισε νὰ μὲ λατρεύῃς

Μὲ καρδία καθαρὰ.

Σῶνει σου τώρα ἓνα χρόνο ποῦ μὲ παιδεύεις μὲ τὸ: Δὲν θέλει ἡ μάνα μου. Τᾶμαθε ὁ πατέρας μου καὶ μὲ μάλωσε. Νὰ μὴ συχνοπερνᾶς καὶ μὲ κάμεις ρεζίλι στὴ γειτονιά, καὶ τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς,—δὲν θέλω. Θὰ τῆς πῶ,—Κυρά μου ἐδῶ πλέον δὲν ἔχει σὲ θέλω, δὲν μὲ θέ-

Τώρα οὕτω τρυπημένην ὅταν τὴν ἴδῃ, ἀγνοῶ τί θὰ κίχη ὁ πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρός, διὰ νέας ὅλως μεθόδου.

Ῥίπτουν ἐντὸς τῶν φλογῶν μικρὰς βόμβας, καὶ κρημνίζόμενα τὰ τεῖχη, καταπλακώνουν τὰ φλεγόμενα.

Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόσουν ὅλοι ἐν καιρῷ παρομοίων καταστροφῶν.

Καὶ οἱ Χῖοι ἠδύνατο νὰ κρημνίσουν τὰς οἰκίας των, ἵνα μὴ τὰς κρημνίσῃ ὁ σεισμός. Δὲν συμφωνεῖς;

Οἱ Ἴταλοὶ ἠρνήθησαν νὰ παράσχωσι τὴν συνδρομὴν των. Ὁ πρόξενός των ἀπήντησεν εἰς τὸν Σεῦμουρ, ὅταν ἐζήτησε τὴν σύμπραξίν του, πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός: «Ὅπως τὰ ἐκάματε, διορθώσατέ τα μόνοι σας.»

Αὐτοὶ πάλιν.

Ὁ στόλος των μένει εἰσέτι ἐνταῦθα.

Ἄμα ἔμαθε τὸν βομβαρδισμόν, ἀμέσως ἠθέλησε ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, διὰ νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ, ὡς προσέπεν, εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς ἀπόβασιν.

Πλὴν ἐστεροῦντο πολεμοφοδίων καὶ τροφῶν.

Καὶ ἠγόρασαν μὲν ἐντεῦθεν 5—6 βαρέλλια πυρίτιδος, πλὴν δὲν εὗρον ν' ἀγοράσασιν καψύλλια.

Ἐπειτα δὲν ἔφθασαν τ' ἀναμενόμενα παρ' αὐτῶν ἐξ Ἰταλίας μακαρόνια καὶ τὰ σπαριτίτα τῆς μουσικῆς, ἀνευ τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ μαχεσθῶσι.

Καταγίνονται ὅμως ἐνταῦθα εἰς γυμνάσια. Προχθὲς μάλιστα διεδόθη ὅτι ὁ Δουίλλιος εἰς ἕνα κανονοβολισμόν εἰς Σίκινον, ἔχασε τὸν πύργον του μὲ τὸ πυροβόλον του

λεῖς, καὶ δὲν χαμπαρίζω ἡγῶ, τί λέει ἡ μάνα σου καὶ ὁ πατέρας σου. Δὲν ἀκούω οὔτε τὸν Θεό. Ἐλευθερία σοῦ λέει ὁ ἄλλος. Καὶ ἐλευθερία θὰ ἴπῃ νὰ κάμω ὅ,τι θέλω, ἀλλὰ φραντζέζα, στὸν καιρὸ τῆς ἐπανάστασις τῆς Γαλλίας ποῦ ἦταν ὅλα ἕνα πρᾶγμα. Αἶ, μωρὲ, ζωὴ χαριτωμένη ποῦ ἔχομε νὰ τὴν περάσωμε. Φαί, γλέντι, πιστὸ, ἀγκαλιὰ καὶ κοιμησὸ. Νὰ μὲ ἴδῃτε σὲ δυὸ μέραις νὰ σοῦ γίνω ἄλλος τόσος καὶ διπλάσιος. Δὲν βλέπω τὴν ὥρα, πότε νὰ ἔλθῃ.

— Ἄμ δὲν ἦνε ἔτσι, ὡς καθὼς τὴ φαντάζεσαι ἡ ἐλευθερία. Μακάρι νὰ ἦτανε. Ἐχει κι' αὐτὴ τοὺς νόμους τῆς.

— Ὅρσε μὲς τὸν ἀμπακό σου. Καὶ ὅταν, βλάκα, περιορίζεται ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τοὺς νόμους τότε τί ἐλευθερία εἶνε;

— Παλαμίδα σοῦ μυρίζει, βλάμη, καὶ θὰ βγῆς γελασμένος.

— Ἐτσι; Αὔριο τὰ βλέπομε λοιπόν.

— Αὔριο. Ἄλλὰ ποῦ θὰ ἦσαι τρυπωμένος;

— Ἐγῶ. Ἐκεῖ ἀπάνω στὸν αἶ Γιώργη νὰ φωνάζω τοῦ κουροῦ. Ἄντιο, βαθαρέζο, ἄντιο.

(*Ἐπεται τὸ τέλος).

Παληάνθρωπος.

διὰ δευτέραν φοράν. Πλὴν δὲν ἦτο ἀληθές. Μόνον μετεκινήθη ὁ πύργος, ἀλλὰ δὲν ἔφυγεν ἐκ τῆς θέσεώς του.

Κάμουν καὶ ἄλλα γυμνάσια ἐντὸς τῆς πλατείας καὶ τῆς ἀγορᾶς γαιδοροκαβαλλάρια.

Εἶναι ἡ μόνη διασκέδασις, εἰς ἣν ἀσχολοῦνται καὶ δι' ἣν καταξοδεύουν τὸ ἐν φράγκον τὴν ἐβδομάδα, ὅπερ ἀφίγουν εἰς τὰ θυλάκια τῶν πρὸς ἀναψυχὴν ἀποβιβαζομένων εἰς τὴν ξηρὰν ἀνδρῶν.

Διότι τοὺς ἐρευνοῦν πρὶν ἐξέλθωσιν. Τούτου ἕνεκα καὶ ἡ ἡσυχία μεθ' ἧς διάγουν ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Διότι δὲν διάγουσιν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις, ἐνθα τοὺς ὑποδέχονται.

Τοῦτο τοῦλάχιστον ἀκούει τις ἀπὸ τὰς κακὰς γλώσσας.

Ἐγὼ ὅμως, ἐπειδὴ δὲν εἶμαι τοιαύτη, ἀρκοῦμαι νὰ παρατηρήσω εἰς τὰς ὠραίας μου συμπολίτιδας, ὅτι αὐτοὶ οἱ Ῥιγολέττοι, καθ' ὧν en passant ζηλοτυπῶ, ὅταν ἐπιστρέψουν εἰς τὰς πατρίδας των, θὰ μᾶς ζωγραφίσουν μὲ χρώματα τοιαῦτα, οἷα τοῖς χορηγεῖ ἡ ἀνατροπὴ των.

Ἐν τούτοις πιθανὸν νὰ ἔχω καὶ ἀδικον. Ἴσως δὲν ἀναχωρήσουν ποτὲ, διότι ὡς πληροφοροῦμαι, ὁ κ. Βαφιαδάκης ἕνεκεν τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς παραμονῆς των ἐνταῦθα, θὰ τοὺς ἐγγράψῃ δημότας, καὶ ζήτησιν τὰς ψήφους των.

Πρὸς τοῦτο συμφωνεῖ μὲ τὸν Ναύαρχον, ὅστις διαδίδεται ὅτι ἔχει ὠραίαν φωνὴν βαρυτόνου.

Ὁ ὑποναύαρχος τούναντίον, ὅστις εἶναι τὸ πανομοιότυπον τοῦ Βουλευτοῦ Θήρας Γαβαλλᾶ, ἀνὴρ κατὰ τὸ φαινόμενον εὐφύστατος, ὅστις ἔχει εὐνην φωνὴν μπάσου, ἀνθίσταται.

Πλὴν ὁ Ναύαρχος, ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸν κυβερνήτην τοῦ Palestro, μὲ τὴν ὠραίαν φωνὴν τενόρου, ἐλπίζει νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὰ νερὰ του.

Πιστεύω δὲ ὅτι πολιτογραφούμενος προτίθεται νὰ ἐκτεθῇ καὶ ὡς βουλευτῆς, ὡς ἐξετέθη ὡς ναύαρχος, διότι ὡς ὁ Ἐένος μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ἵπποσιδηροδρόμου, ἤρξατο καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦδε νὰ μᾶς καλοπιάνῃ μὲ τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς, δι' οὗ χθὲς κατεσκότισε τὴν πόλιν μας. Εὐτυχῶς τὰ φανάρια τοῦ Δήμου μας ἦσαν ἀναμμένα, καὶ εἶδομεν τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς. Ἄλλως θὰ πῆγαινε χαμένος

Bec.

BENETIA

Ἰούλιος

I

Οὔτε ἡ πτωχὴ μου γραφίς κέκτηται τὸ μέγα δῶρημα τῆς λακωνικότητος, ἀλλ' οὐδὲ ὁ χῶρος τῆς φιλοξένου ἑφημερίδος σας δύναται νὰ περιλάβῃ τὴν Βενετιαν ὁλόκληρον. Ἐν μόνον μέγαρον τῆς Βασιλείσεως τοῦ Ἀδρία